

Előzetesi feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koresmá-
rok részére az „Italmérők
Közlönye”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalványnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kr.ival
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiac, Samarjay-féle ház
1. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1. szám.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
főszöriért 1 1/2 kr. fize-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetői díjak, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
teljes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

Neveletlenség!

Az ifjuság helyes irányban való neve-
lése tagadhatatlan nemzeti érdek és feltétlen
alapja minden kulturális törekvésnek.

A nevelés az a keret, a melyben még
a tudomány is azt a mezőt kapja meg, a
mely nélkül az európai színvonalra igényt
nem tarthat.

És sajnos kellett az utóbbi idők ne-
hány eseménye által tapasztalni, hogy az
az elv, miszerint az ifjút a bölcsőtől kell
nevelni emberré, nem mindenütt nyer kellő
megvalósítást.

Pedig az ember egész erkölcsi lényé-
nek a nemes zománczot a neveltség adja
meg.

Lehet-e egy ember tökéletes, ha a
legszebb erényekkel is ékeskedik, ha neve-
letlen?!

Lehet-e kellemes egy gyermek, ki min-
den előnye mellett magaviseletében magán
hordja a neveletlenség komisz kinyomatát?!

Lehet-e egy ifju az ifjuság rokonszenvének
diszével felruházva, ha neveletlen? És lehet-e
egy társadalom egészséges, kellemes, a mely
ilyen elrugaszkodott, neveletlen, modortan-
lan, utcaszéli hanggal szaturált elemekkel
van telítve?!

Nem lehet! Ám kevés, hogy a lét kel-
lemes nem leend, hanem az ilyen rendszer
mellett be kell következni az erkölcsi eldurvu-
lásnak is és az emberi létnek legszebb virágai:
finom gondolkodás, nemes érzés, kellemes
érintkezés, előzékenység, udvariasság, lova-
giasság sárba lesznek tiporva és a művelt-

ség d'zsies köntösét a proletárokhöz méltó
komisz hang és modor tarka foltjaiból
összetakolt csapszékbe illő rongyai fogják
felváltani.

Hába vetik el a magot, ha a földet
nem művelik, a mag el fog veszni, vagy
ha ki is kell elnyomja azt a sok gaz.

Igy van ez a művelődés nagy szin-
terén is.

Nem elég, hogy az általános ismeretek
terjesztése által igyekezzünk szolgálni a köz-
művelődést, kell, hogy a generációkat ne-
veljük is és kell, hogy a nevelésnek egye-
sült buzgósággal álljon szolgálatába a csa-
lád, iskola, társadalom, társadalmi intézmé-
nyek és egyesek.

Valóságos hadjáratot kell indítani min-
den neveletlenség ellen, mindenütt, hol em-
beri lény érvényesül, éber szemekkel kell
őrt állani a legelembb mint a legmagasabb
iskolánál, családnál és társadalomnál és ha-
lára üldözni minden neveletlenséget, min-
den tettet, a mely leglátványosabból is a ne-
veletlenség körébe tartozik!

És ezt az elvet annál inkább köteles-
ségünk hangoztatni, mert sajnos, hogy a
családi körben sokszor az ostoba majom-
szeretet a legdurvább fatytyukihajtásoknak
enged utat a gyermekek erkölcsi életében,
mert sajnos, nem egy iskola kötelességét
betetözve látja, ha pár maroknyi tudomá-
nyos ismeretet elhintet az ifjuság szellemi
tárházába vagy szellemi tölcserrel nagy
nehezen beleprésselt egy kis ismeretet az
üres fejbe.

Nagy csalódások fogják érni ezt a tár-
sadalmat, a melyben az ilyen rendszer lábra
kap, s hallatlan botrányos esetek fogják a
közvéleményt lépten-nyomon izgalomba tar-
tani annélkül, hogy a recriminációk egy
cseppet is változtatnának a helyzetet.

A társadalomban, a hol a felölttek
viszik a szerepet, az egyedüli biztosíték,
hogy igazán kipróbált műveltségű egyének
vigyék a vezérszerepet, a kik képesek a
neveletlenséget halálra üldözni, a köznapi
hangot, modort letiporni.

Az iskolában és családban pedig a
gyermekek felett a neveltség első feltétele
a vasfegyelem, amely mellett egyedül lehet-
séges a neveltség szép tanait megvalósítani,
az életbe átvinni és az ifju generációval egy
ujabb, modern jellegű társadalmat alkotni,
amelyben az igazi, hamisíthatatlan művelt-
ség uralkodik s amelyben sem névre, sem
vagyonra, sem állásra, sem tekintélyre,
sem tudományra nem lehet támaszkodni,
hogy azok segítségével legyen eltakarva a
neveletlenség.

A neveltség a társadalmi műveltség
essentiája, mérge pedig a neveletlenség.

Műkedvelői előadások.

A szatirikus, ki az emberek gyöngéit fe-
szegeti és gunyos, epés itélettel sujt mindent,
ami tökéletlen, kedvenc témának tekinti azokat
a szini előadásokat, melyeket dilettáns ifjak,
dilettáns leányok, asszonyok mutatnak be. Per-
sze a Dusa, a Bernhard Sara, a Jászai drámai
erejét, a Blaháné, Judic nótázását, az Ujházy,
a Coquelin jellemző erejét a Náday, Sonnen-
thal világfiás modorát keresi és tetszeleg magá-

TÁRCSA.

BÁLI ÉJSZAKA.

A tágas hálószobában csöndes félhomály
honol, a függőlámpa csipkerőjtos piros ernyő-
jével bizonytalan fényt áraszt; az ágy barna-
vörös kárpitja mögött egy bánatos nő ül, szeméből
könyök peregnék alá átvirasztott éjszakák alatt
megsápadt arczára.

Az ágyban egy sápadt, téveteleg, lázas te-
kintetű ifju haldoklik.

A beteg lábánál ül az ápolónő, figyelmesen
lesve minden mozdulatát, különösen lélegzet-
vételét — az orvos leginkább arra tette figyel-
messé őt — mert ha . . . akkor vége, meg kell
hálnia.

A nő ápolónő meg sem merte sugni a
szomoru szívű anyának, mit mondott az orvos
— úgy is eleget sejtet vele anyai szeretete.

A beteg föl ül ágyában, s nehezen, fájdal-
masan köhög. Ah, miként hörög a most horpadt,
de nem rég még büszkén feszült deli, férfias
kebel; ajkai, azok a finom metszetű, csókra in-
gerlő ajkak mily elcsufítottak, mily — utalatosak.

Széjjel tekint, akár csak menekülni akarna,
mintha csak érezné, hogy eljött az ideje . . .

„S mit szólt az orvos, hogy annyira hörög
az az egészséges tüdő? hisz családuknban egy
sem halt meg e könyörtelen betegségben . . .
kérde az anya, szive balsejtelmével, halk hangon.

„Semmit, az nem határoz”, mondá némi
el nem rejthető zavarával szavainak valótlan-
ságot sejtetve az anyával, „csak gondosan kell a
fenyőillatot befecskendezni, s minden jó lesz.”

Pedig ah, dehogynem szólt! Igen, minden
jó lesz, nagyon jó, ott a szűk, néma lakásban.

„Ha nem enyhül a hörögés, akkor el kell
pusztulnia — még ma”, mondá nyomatékkal az
orvos, „hisz már lyukas a tüdeje.”

De ezt nem meri megmondani, ezt nem
szabad tudni az anyának, nem, nem, a világról
sem, hisz gondolatának úgy sem ura már.

Párosával haldoklanak, Carneval, a farsang
bolondos hercege — és ő. Ma temetik a fényes
halottat.

Áthallatszik a kaszinó termeiben tomboló,
farsangtemető társaság vigalmi zaja.

A cigányok, kik legjobban nélkülözik a
finom gavallér hiányát, egy keringőt huznak, át-
hallatszik zenéje.

Ifju szerelmek kedélyhangulatára legin-
kább a keringő dallama hat.

A zene hangja felkelti a beteget álmatag
együgyűségéből.

Szeméi, azok a becsent, fénytelen, kiaszott
szemek ijesztő düht és akaraterőt áruvala el, fo-
rognak üregeikben.

„Ah, most ő mulat, — nem tudom kivel
és én — én — haldoklok”, mondá kis szünet
mulva a keserű lemondás hangján.

„Mi van ma?” kérde majd szeliden.

„Ma? . . .

„Kedd”, egészíti ki a zavarában válaszolni
nem tudó anyát az ápolónő.

„Kedd, kedd”, ismétlé a beteg gondolatokba
mélyedve. „Farsang utolsó napja? . . . S tenye-
rébe rejti forró fejét.

Hova gondol? tán gyorsan visszazalad
még képzelete az elmúlt farsangokra, nehogy —
késő legyen.

Kis szünet mulva bús magyar nótát huz-
nak a cigányok.

A beteg csontos kezei megsemmisülten hul-
lanak a paplanra s szeméből fájdalom facsarta
könyök folynak kuszált bajuszába.

Az anya átöleli fiát s az anyai szeretet
forró csókját tapasztja beesett arczára.

A cigányok tovább huzzák a szivet kinzó
nótát, melynek önkívületében a beteg felhörög:

„El! el kell mennem — engedjétek! . . .
Ma temetik a farsangot, ma még tánczolnom
kell vele!

. . . . Ha nem akar . . . majd erőltetem,
kényszeritem Elizit! . . .

Nem . . . nem . . . könyörögni fogok, kö-
nyörögni, hogy mulasson, hogy tomboljon velem
— utoljára . . . Ugysem fogok sokáig élni.

Meg — meg kell hálnom, ugye? meg kell
hálnom? . . . igen . . . válaszol ön maga.

Majd azután, — elsőbb el kell mennem a
farsang temetésére . . . különben nem tudok
meghalni . . . nem.

Mamám! adja ide a frakkomat, azt — azt,
nem, nem azt, — eh, azt a félig — az egész —
a télikabátomat — jaj — megöltök!

nak az orrfintorgatásban, az erőltetett ásításban, tüntet közönyösséggel vagy unalommal.

Szó sincs réla, általában véve a művelteket lehet képzélni külnbet is a műkedvelői előadásoknál, de gunyolódásra niacszen ok; ellenkezőleg minden amelleit szól, hogy buzdítsuk és serkentsük azokat, a kik hajlamot, képességet mutatnak a színjátszásra.

Lám, a büszke fővárosban, a hol több milliónyi költséggel operát építettek és évente száz ezreket költenek szubvenciókra a színházaknak, hol a nemzeti színház, a népszínház, a várszínház és két nyári színház részesíti a közönséget a szini előadások élvezetében; egyre-másra alakulnak műkedvelő társaságok. Egészen csinos helyiségeket szereznek, építtetnek kis színpadokat és szerény keretben ugyan, de elég élvezetesen bemutatnak egy-egy népszínművet, kisebb vígjátékokat, operettet.

A vígadó termeiben felváltják egymást a leghíresebb hangversenyzők; jönnek Sauer, Stavenhagen, Thomson, Ondricsék, D'Albert, Bulss Mark Paula, zongorások, hegedűsök, énekesek, de azért a helyi művészek is megtalálják a kellő méltánylátást és a műkedvelők hangversenyeinek is jut közönség szépen.

Ha a főváros elkenyveztetett publikuma is szívesen fogadja a dilettánsokat, mennyivel hálaabb lehet a művelteketben szegény vidék, ha összeáll néhány buzgó ur, néhány lelkes hölgy és küzdve a kezdet nehézségeivel, sok próba és tanulás, gyakorlat után képes egészen elfogadható öszjátékokat produkálni.

Szülők, rokonok, ismerősök bátran tulozhatják az érdemet, a képességet; ne vegyük rossz néven; ártatlan gyengeség ez; de ne tártjuk az ócsárlást, mely elkedvetlenít és árt az ügynek.

Elvégre tudhatja minden ember, hogy a vidéken egyáltalán az egyszerű szórakoztatásnál még jóval külnb feladata is van az ily műkedvelői előadásoknak és hangversenyeknek. Ki vonhatja kétségbe kulturai hatásukat? Tulterjed ez azon a közvetlen körön, mely részt vesz a mulatságban. Az intelligencia, az előkelőség példáját követi a szerényebb sorsu osztály és csakugyan szórakoztatva oktatunk. Megkedveltetjük a dalt, a zenét, a művészetet, ébresztjük az érteket a művészi szép iránt és azok, kiknek ritkán van módjukban a székes fővárosba vagy külföldre rándulni, bizonyára jobban fognak majd lelkesedni a hozzánk érkező művészekért. Városunk most sem áll utolsó helyen azok közt, melyekben fogékony lelkekre találunk a muzsa papjai, de azért még sokat kell tennünk a jelzett irányban.

A kulturai szempont mellett nem hagyható figyelmen kívül a társadalmi sem. Az emberek jobban öszseismerkednek, a társadalmi érintkezés sűrűbb és fesztelenebb, barátságosabb és testvérieőbb lesz. A műkedvelők produkciói bő anyagot nyújtanak eszmecserékre a szereplőkről és az előadott művekről. Leányaink is örömet fogadják majd az olyeszmecseréket, melyek nem unalmasak, mégsem léhák és melyek bizonyára többet érnek, mint egyes ugynevezett szépirodalmi lapok színes borítékjain folytatott kérdegetések és feleletetek.

Természetesen a kellő határt meg kell tartani; mert bármily kívánatosak is a műkedvelői előadások, nem szabad őket a hivatásos foglalkozás rovására erőszakolni.

A városunk egy előkelő társasága által ter-

A ház, a magasfoku forráság magánkülvilében elgyöngül, szava elhaló susogásban vész el, s egy ujjabb köhögés inger erőltetése visszadobja a gyöngéd kezek megigazitotta párnákra.

A félig nyílt szekrényből kiesett az utolsó soupé csárdásban öszsetört lakkcipő, mellette egy, a tombolás hevében barnára piszkult fehér keztű — a legalsóbb fokból kíváncsian tekint ki a fényes, helyenkint rozsdafoltos koresolyapár — a klaquer czilinder mellett, másik fokban hever a tört papirlegyező.

Ugylátszik mindezek túlélük urukat, ki adig, míg kitartott, tombolt, korhelykedett.

Imádia Elizt, a csapodár lelkű barna kis leánykát, ki szerelmének viszonzása helyett hui játékot öözött e szent ézelemmel.

Majd felnyitja szemeit s az életteli leszámoltság hangján kéri:

»Drága mamám, menj, nézd, kivel mulat Eliz — ki az én — utódom.

Csak tudni akarja, ki van mellette, hogy kielégített kíváncsisága nyugodtabban engedje megválni az élettől, hogy sirjába vihesse Eliz utolsó szereplése momentumának tudatát.

Az anya távozik, kis idő múlva azonban visszatér, alig palástolhatván hazug szavait — hisz fia gyöngé idegzetével ugy sem látja azt, — szól:

»Nem mulat ó senkivel, ott ül elhagyatva.

A beteg arca irigy örömmel fölvidul.

»Ah jó. Hát senkinek se kell? Jó, — nem

vezett műkedvelői estélyek által alkalmat e nézetünk elmondására. Talán lesz még mód arra is, hogy konkrétban indítványokkal köszöntsünk be.

Kaszinó-estély.

Feled, 1895. márczius 16.

A feledi kaszinó szellemes elnöke: gróf Almássy Alfréd a bál szünőrája közben gyönyörű serleggel kezében, lelkes szavakban ünnepele a megjelent hölgyeket és e közben elárult egy kedves titkot, hogy Hevessy Bertalanné urnó szalonja volt a bál eszméjének csirája.

A nemes hölgy előkelő szelleme vetette teremő erejét a feledi márczius 16-iki este mérlegébe és örömmel konstatáljuk, hogy a finom szellem óriási sulya a mérleg ellenkező serpenyőjébe, egybehozta az egyensúly öszszhangjának megteremtésére Gómör sok szépségét, kedvességét, a gómöri társaság egy valóban kedves hölgykoszoruját várásolta együvé.

Az estély az állomás épületeiben folyt le, ahol az egyik váróterem tánczteremmé, a másik ebédlővé volt átalakítva.

A tánczterem finom izléssel volt diszitve. A fenyőgalyiak fonott lánczai, a virágfüzerek koszorui, izléses függönyök és drapirungok, csinos falidiszkek élénkítették a termet, mely anyai vándor otthonául szokott perczről órára szolgáltni.

A kik a teremben ma este öszszejöttek, azok nem figyeltek a robogó vonatok sípjára, a vasuti harang kongására, gunyos mosoly volt a válasz, mert ki is vágyott volna a kellemes társaság köréből el, ki talált volna ajókedv kellemesebb otthonára?!

Nem! nem! nem! nem! nem! nem megyünk mi innen el, míg a házigazda bennünk furkós bottal ki nem ver!

A házigazda gróf Almássy Alfréd pedig jókedvének marasztó várását vetette sulyba, legkevésbé adta az ösmert refraint.

Igy történt aztán, hogy a mulatság, mely páratlan jó kedvvel kezdődött egy másfél óras csárdás-al, a jókedvnek a mahomedti menyekig emelkedő Jakob letráján emelkedett és rózsás mosolylyal üdvözölte nemesak a reggelt, hanem kaczagva kívánt jó napot az égbolt zenitje felé haladó napnak is.

És a vándor, ki távol vidékek tájáról a másnap reggeli vonattal érkezett és betekintett a váróterem világába, a hegedűszo csapongó hangjai mellett vígadó, hangulattól csillámló társaság derűjén elbámulva, szinte lebilincselve állott meg, mint a sivatag utasa, ki a paradicsomszerű oázis árnyas honába jut.

Az egész est rózsásképének tagadhatatlan vonzó jelensége volt a szünóra, mikor a szép társaság az asztalok mellé telepedett.

Ekkor Almássy Alfréd gróf poharat emelt és éltette a szép hölgykoszorut és a feledi kaszinó estély eszméjének szellemi megteremtőjét: Hevessy Bertalanné urnót!

A lelkes éljen méltó viszhangja volt a sikerült felköszöntőnek.

Utánna lapunk felelős szerkesztője emelt szót, kiemelte, hogy a kaszinók társadalmi jelentőségét a társadalom éppugy, mint a hírlapirodalom elismeri és nem győzi eléggé dicsérni, de a hölgyek, kivált a fiatal asszonyok nem öszták ezt a nézetet, hogy a megczibált füleket és üstököket ne is említse. Annál inkább

fogok meghalni, nem, boszút fogok állani rajta, ha fölgyógyulok. — S mosoly száll ajkaira...

A farsang vig temetésén kaczer mosolylyal ajakán, tüzes, észbontó pillantásával szemében, tombol, mulat a leány, az ifju megrontója.

»Ma nincs itt Szegeði Oszkár, mondja egy hirtelenszöke esinos fiu, bizonynyal Eliz legujabb kegyeltje.

»Nincs? — nem is tünt föl, pedig valóban örvendek, — unalmas kezdett lenni, — mondá meggondolatlan könnyedséggel.

»Inkább én mondhatnám azt, — viszonzá a fiu szavainak bizonyos szárazsággal.

»Köszönöm, — válaszla Eliz futó pillantást vetve lovagjára

Egy rövidlító gyerek, orrán csipetével lépett Eliz asztalához, s halván kiről mi szó van, szavainak vádat emelő kifejezésével odaszól:

»Oszkár barátom haldoklik!

De már vígan ütök öszse és emelik ajakhoz a gyöngyözö pezsgóval telt serleget...

Harangoznak — éjfé!

Karneval vig kedélyű hercege el van temetve, pár napi uralma por és hamu, csak a halotti tort ülük vígan: — de ismét fel fog támadni egy vígabb, egy kicsapongóbb, egy fényesebb életre.

A szomszédban szivet fecsaró zokogással berul az anya, mindinkább hidegülő fia tetemére.

»Meghalt! — susogják reszkető ajkai.

Acz Endre.

kötelezve éreik magukat az urak, hogy a kaszinót a hölgyeknek is kellemessé tegyék a kaszinói mulatságok által. Ez volt intenciója a feledi bálnak is és hogyha az elnök a kedves hölgyeket Hevessy Bertalanné urnó 6 nagysága mint központ körül koszoruba fonta, ha e koszeru előtt ihlettel és gyönyörrel állunk, lehetetlen, hogy ne öltessük a kedves kertész, gróf Almássy Alfrédet, a kaszinó elnökét, kire poharat üríti.

Lelkes éljen volt az elnök diadalának megpecsételője.

Vége az elnök gróf Almássy Alfréd éltette Pál Gyulát, mint a ki a mulatság rendezésében jobb keze volt,

A szép emléket hátrahagyott mulatságon ott voltak; Almássy Arthur grófné, Balog Samuné, Csiszár Lászlóné, Draskóczy Lászlóné, Fay Barnáné, Hevessy Bertalanné, Horváth Józsefné, Fehér N.-né, Glosz Arthurné, Sándor Béláné, Török Gyuláné, Vajda Istvánné, Vajda Andrásné, Vécsey Klementina báróné, Balogh Martha, Fornéth Erzsé, Glosz Vilma, Glosz Aranka, Hevessy Mara, Hevessy Lenke, Izsepy Ilda, Kosuth Jolán, Maklár Irén urhölgyek. Továbbá; Almássy Alfréd gróf, Almássy Arthur gróf, Benedek Gyula, Csiszár László, Draskóczy László, Diószeghy Dezső, Einsiedler Gusztáv hadnagy, Fay István, Fay Toncsi, Hámos Aladár, Hevessy László, Horváth József, Fehér N. Gómöry Olivér, Glosz Arthur, Izsepy Jenő, Komáromy István, Kosuth József, Máriaassy Gyula, Okolicsányi Gusztáv, Pál Gyula, Répassy albiró Fülekről, Sándor Béla, Segesváry Jenő, Szelezcky Árpád, Szelezcky Zoltán, Szentmiklóssy Gyula, dr. Szeless Ödön, Szonthy Ferencz, Török Gyula, Vajda András, Vajda István, Vajda Pál, Vajda László.

Gömör-Kishont t. e. vármegye megyebizottsága által Rimaszombatban 1895. évi április hó 19. és következő napján tartandó rendes tavaszi közgyűlés

t á r g y s o r o z a t a.

Alispáni jelentés a vármegyei közigazgatás állapotáról.

Belügyminiszteri rendelet 4 új szolgabírói állás rendszerezése tárgyában és ezen állásoknak a közrehrített pályázat folytán, választás utján leendő törvényeszerű betöltése.

A m. kir. honvédségi Ludovica Akadémiában a néhai gróf Buttler János által létesített alapítványi helyek egyikére vármegyénk közönsége részéről bemutatandó egy ifjunak megválasztása.

Honvédelmi miniszteri rendelet a gróf Buttler-féle luovikai alapítványi helyek ellátási költségei tárgyában.

Bizottsági jelentés a vármegyei házi pénztár 1894. évi számadásának megvizsgálása tárgyában.

Bizottsági jelentés a vármegyei külföldi pénztárak 1894. évi számadásainak megvizsgálása tárgyában.

Bizottsági jelentés a mezőrendőrségi törvény értelmében megalkotandó szabályrendeleti tervezetek ügyében.

Bizottsági jelentés a millenium alkalmából törvényhatóságunk részére festendő történelmi jelentőségű kép ügyében.

Az új kormány megalakulásáról szóló miniszteri leiratok.

Belügyminiszteri rendelet a fertőző betegségek tárgyában.

Kereskedelemügyi min. rendelet a trvh. közutak törzkönyvezése tárgyában.

A Dobóczától Darnya községig terjedő utnak a vicimális utak sorába felvétele iránti beadott kérvény.

Kereskedelmi miniszteri rendelet a vicimális utak rendezése ügyében.

Kereskedelmi miniszteri rendelet tiszolezbrenzónányai h. é. vasut építéséhez 10000 frt törzsrészvénynek vásárlását kimondó 4077. sz. kgy. határozat jóváhagyása érdekében.

Kereskedelemügyi min. rendelet a teherkocsik kerékei talpának szélessége tárgyában.

Pozsonyvármegye közönségének az egyházipolitikai törvényjavaslatok szentesítése alkalmából hozott határozata.

Székesfehérvár város törvényhatóságának átirata az első magyar király emlékszoبرانak felállítására érdekében

Ungvármegye közönségének átirata az 1875. évi X. t.-cz. módosítása tárgyában.

Hevesvármegye közönségének átirata a védőőről szóló 1889. évi VI. t.-cz. 25. §-ának módosítása tárgyában intézett feliratának támogatása iránt.

Csongrádvármegye közönségének felirata az 1874. évi VIII. t.-cz. 10. §-ának módosítása iránt.

Somogyvármegye közönségének átirata az általános mezőgazdasági válság okainak elhárítása érdekében.

Nógrádvármegye felirata az új házak adómentességének 15 évre leendő kiterjesztése iránt. Alis-áni jelentés a vármegyei pénztárak időszaki vizsgálatainak eredményéről.

A korcsma, sörház és pálinkamérés gyakorlása tárgyában alkotott vm. szabályrendelet. Vármegyei főpénztárnok kérvénye pénztári díjnak alkalmazása iránt.

Jolsva város 1894. évi gyámpénztári számadása.

Rimaszombat város képviselő-testületének a salgó-tarjáni kőszénbánya által kibocsájtott új részvény elővételi joga tárgyában hozott határozata.

A rimaszombati ált. ipartestület 4808 ft kölcsön iránti kérvénye.

Nagyroceze város által hazaölkereskedés eltiltása érdekében alkotott szabályrendelete.

Jolsva r. t. város beadványa katonabeszárlásolási potadó utalványozása iránt.

Pelsőcz község képviselőtestületének határozata a jegyzői fizetés felemelése tárgyában.

A Nagyveszverés tulajdonát képező rétnék haszonbérbe adásáról szóló szerződés.

Zachar Sámuel és társai felebezése Ratkó község képviselő-testületének határozata ellen.

Balázs Alajos kérvénye eldöglött lovának kártalanítása iránt.

Mankó György pacsai lakos kérvénye kártalanítás iránt.

Dr. Drachsler Adolf orvosi oklevelének kihirdetése.

A vármegyei községek költségvetéseinek és zárszámadásainak jóváhagyása érdekében előterjesztett számvevőségi jelentések.

Több rendbeli — a vármegyei gyógyalapból előlegezett — vagyontalanság okából behajthatatlan kórházi ápolási költségek törlesztése hozatala.

Ezeket kívül még a közgyűlés határnapjáig beérkezendő s közgyűlési elintézését igénylő egyéb ügyek.

Kelt Rimaszombatban, 1895. márcz. 19.

Kiadta:

Draskovich Gábor,
kiadó.

H I R E K.

— **Kossuth Lajos** halála és temetése évfordulója alkalmából úgy a főváros, mint a vidék gyászünnepélyeket rendez. Rimaszombatban a polgári olvasókör gyászkeretes plakátokon hívja egyútté a polgárságot ma délután 3 órára a »Három-Rózsá-ra, hol a gyászünnepély le folyani fog Lapunk kegyeletét mult számában róttá le.

— **Műkedvelői** előadás Mint értesülünk, egy előkelő társaság nagyobb szabású műkedvelői előadást óhajt rendezni. Kívánjuk, hogy siker koronázza a tervezést és hogy minél előbb a nyilvánosság elé kerüljön a megvalósítás.

— **Uj adóhivatal.** Illetékes helyről vesszük a hírt, hogy a rimaszombati adóhivatali ketté fogják osztani és Rimaszecsre — a kerület részére egy külön adóhivatalt fognak rendszeresíteni. A Rimaszecsiek bizonyára örömmel fogják venni e hírt.

— **Márcziusi ünnep.** A helybeli kath. olvasóegylet a mult vasárnap, márczius 17-én ünnepelte meg márczius 15-ikét. Az ünnepet vasárnap ülte, hogy minél nagyobb számban jelenhessenek meg a tagok és vendégek. Az ünnep egy igazán demokratikus jellegű vacsorával volt egybekötve. Hollósy József elnök, fenkölt szellemű toaszóban ünnepelte a legelső magyar embert, a királyt, mire aztán Vajda Péter telekónyvezető mondta el költői szárnyalású, mély értelmű szép beszédét, ünnepelve a márcziusi eszméket, buzdítva és lelkesítve azok követésére. Ezután megindult a tósztek hosszú sora, melyek mind a hazafiság érzelmeit, emelkedett hangulat megnyilatkozásait hozták felszínre. Ez az ünnep is megerősített bennünket abban, hogy az egyesület jó irányban halad, a melynek céljaként a kath. autonómiának társadalmi előkészítése és ezzel kapcsolatban a hazafias eszmék ápolása és jótékonyág gyakorlása jelentkezik. Az egyesület ily irányú működése a megérdemelt elismerést fogja kivívni. Az est ugyancsak szép mozzanata volt Policsek Rezső kaplán beszéde, ki a szabadság eszméinek dicsőítése mellett felhívott, hogy a szegényekről is emlékezzék meg a társaság, s a felhívás után azonnal megindult az adakozás, mely szép összeget gyűjtött egyútté. Hazafias dalokban sem volt hiány és a »Szózat-ot az egész társaság állva énekelte el. Akik a márcziusi eszméket ünnepelik, azok bizonyára a felvilágosodott szellem és a szabadság szolgálatában fognak állani s maradni.

— **Katonai lóvásár** márczius 28-án fog Tornallyán megtartatni, mint ezt már egy ízben jelentettük is.

— **Bodon Pál,** a Vályóvölgy egyik tipikus alakja, e hó 18-án a budapesti Rókus kórházban hosszas szenvedés után elhunyt. Ösmerte őt a megyében talán mindenki. Egykor jó vagyoni viszonyok közt — baráti szíveségét, jó akaratát sokan tapasztalták — s gavallér volt. Adott szavát mindig megtartotta s egy fogadás miatt két szép lovat készséggel adott át Sz. A. megyei jókedélyű birtokos barátjának, ki azonban az adományt, illetve a nyert értékkel szemben Bodon Pál egyik rokona javára tekintélyes összegű alapítványt tett. Sok tréfa van emlékéhez kötve, sok oly esete volt, melyet a szelid lelkületű, jó humoru s a sors csapásait, a fokozatos szegény sorsot béken tűrő aglegényt megének legelőkelőbb köreiből is szívesen látott vendéggé tették Elment otthonából, saját háza küszöbén szíve elfásult, a gondviselést nem tartotta igazságosnak, hogy hozzá, a ki senkinek rosszakarója nem volt, a sors mégis oly mostoha lett. Nyugodjék békében! Sirja jel-telen, mint jó tettei, mert ő jó volt magán kívül mindenkihez s ha téli esteken, hol ő rendes vendég volt, a zajos vigáság úti fel tanyáját, e vigáság közt sokaknak eszébe jut ez az elszegényült, de utolsó pillanatig becsületes derek agglegény — Pál ur.

— **A vonat** kerekei alatt. Gabona Zsuzsi férj. Pataki Pálné rudnai lakosnő, a feletti bánatában, hogy férjével — kívül csak öt hete, hogy egybekelt — rossz viszonyban élt, folyó hó 19-én az esteli órákban Rozsnyó mellett a Dobsináról lefelé haladó tehervonat alá vetette magát. A nagy sötétségben a vonatszernyelt nem észlelt semmit, csak a felfelé lassan haladó vonat vezetője vette észre a holttestet, a mozdony lámpája megvilágítása folytán. Az öngyilkos nő nyakát a vonat kerekei elmetstették egészen s beállott nála a rögtöni halál. Hulláját Rozsnyóra szállították be.

— **Megérkezett** külföldi utjából Löfkövcis Lipót jó hírnevű kereskedőnk s magával hozott sok kiváló divatujdonságot. Ajánljuk olvasóinknak, hogy keressék fel Löfkövcis kereskedését.

— **Nyilvános számadás.** Feleden, folyó hó 16-án, a vasúti állomás dísztermébe alakított várótermében, a feledi kaszinó által, saját könyvtára javára megtartott táncestetély alkal-mál felüllesztetni szívesek voltak: Draskóczy László ur 6 korona, Hevessy László ur 6 korona, Vajda András ur 6 korona, Balogh Sámuelné urnő 2 korona, Hevessy Bertalané urnő 2 korona, Horváth József ur 2 korona, Török Gyula ur 2 korona, Gömöri Olivér ur 2 korona, összesen 28 korona. Van szerenésém ezt kaszinónk nevében, köszönetem nyilvánítása mellett tisztelettel nyugtázni. Feled, 1895. márczius 20. Pál Gyula, egyleti pénztáros.

Pesti Hírlap. Az ország legkedveltebb s így természetesen legtöbb példányban megjelenő lapja — kétségbe nem vonható hivatalos adatok szerint — a Pesti Hírlap, mely ezt a nagy pártolást azzal igyekszik kiérdemelni, hogy folyton legtöbb olvasni valót nyújt, jól megválogatva. Ma a Pesti Hírlap az egyedüli lap, mely a magyar irodalom két legelső művelőjét számíthatja rendszer munkatársai közé. Most is egyszerre közöl Jókai Mórtól regényt a regénycsarnokban és Mikszáth Kálmántól elbeszélést a tárczában. Ma a Pesti Hírlap az egyedüli lap, mely rendszeren mindennap 20 oldalnyi terjedelemben jelenik meg, vasárnaponként pedig négy ívet (32 oldal) szokott adni. Ma a Pesti Hírlap az egyedüli lap, mely naponként hasábszámra közölt szerkesztői üzeneteivel oktat és mulattat egyszerre. Sehol ily fokra ez az érdekes rovat nem fejlődött. Mindehhez járulnak szépen megírott vezércikkék, kitűnő tárczák, gazdag színházi, napi hír- és távirat-rovatok, törvénykezési karcolatok, a közigazdasági és műszaki közlemények bő tárháza stb. Uj évtől kezdve színes képekkel gyönyörűen kiállított divatlap is jelenik meg a Pesti Hírlap mellett, Párisi Divat czim-mel, még pedig — Magyarországon szintén egyedül — minden héten. S ennek dacára az ára külön csak 2 ft egy negyedévre, a Pesti Hírlappal együtt pedig csak egy ft, vagyis a Pesti Hírlap 3 ft 50 kr., Párisi Divattal együtt pedig 4 ft 50 kr. Mutatványszámokat mindegyik lapból küld a kiadóhivatal (Budapest, váci körut 78. sz.) Melegen ajánlhatjuk t. olvasóink figyelmébe.

Divat a mezőgazdaságban című röpirat — írta ifj. Weininger Mátyas, urad. kasznár — hagyja el legközelebb a sajtót. Ezen röpirat behatóan fogja ismertetni a divat káros befolyását mezőgazdaságunkra, gyakorlati alapon oknyomozólag tárgyalja az olcsó buza kérdést, párhuzamban fejtegeti az állattenyésztés és hiz-

lalás üzemét, rámutat a gazdatársadalomban mutatkozó bajokra; szóval felsorolja a gazdasági válságot előidéző körülményeket és megjelöli a kibontakozás irányát. Különösen a földbirtokos osztály és a gazdatisztek figyelmébe ajánljuk ezen aktuális röpiratot, melynek ára bérmentes küldéssel 45 kr. lesz. Megrendelhető a »Keszthelyi Hírlap« kiadóhivatalában Keszthelyen.

— **Nyilvános számadás.** A gömörmegeyi díjnoksegélyző egyesület által márczius 9-én rendezett színelőadás alkalmával a bevétel volt: Belépti jegy felülfizetésekből 93 ft 10 kr. Kiadás 89 ft 02 kr.

Mutatóvány 4 ft 08 kr.

Felülfizettek: Kubinyi Berta, Kubinyi Aladár, Beliczky Viktor, Institúrisz Endre, Koreny Pál, Rónay Gyula, Kálniczky Istvánné, Kuziner N-né, Flamm N-né 1—1 ft, Kovács Barnabás örs-vezető 70 kr, Bródy Bertalan 40 kr, Lovcsányi Béla 20 kr, Hollósy József 20 kr, Pollyák Pál, Hagger Lajos, Zavadzsky Ede, Rakottay Danó, N. N. 10—10 krt. A nemesszívű adakozók fogadják ezuttal is szíves támogatásukért az egyesület halás köszönetét. Rimaszombat, 1895. márczius 16-án. Knöplér Viktor, pénztárnok.

— **A kokovai** izr. hitközség által e hóban rendezett táncmulatságon felülfizettek: Kokovaiak: ág. ev. egyház 20 ft, Neuman Ignác 4 ft, Schreier N., Haas Salamon, Knöplér Károly 2—2 ft, Schabart N., Grensperger N., Seidta János, Jerem Viktor, Kohn Bertalan, Seidner Bernát, Polák Márkusz, Haas Adolf, Neumann Adolf, Kremnitzky István 1—1 ft, Steiner Lajos 50 kr. Rimabányaiak: Mirka Karoly 5 ft, Blumenthal László 4 ft. Ujantálvölgyiek: Üveggyári vezetőség 5 ft, Reich Ignác 2 ft, Szűts N., Grünbaum N., Fischer Péter 1—1 ft, Gyurkovkáról: Seidner József, Braun Sándor, Haas Vilmos 1—1 ft. Rimaszombatból: Grosinger Miksa 2 ft, Steiner Samu 1 ft, Krausz Simon János 3 ft, Reinitz N. Polonka 1 ft.

— **Felhívás** a magyar és erdélyországi honleányokhoz! A Kossuth fiuknak a magyar hölgyek által átnyújtandó s zendi Höpner Gyula által szerkesztett »Emlék Arczkép Album« költségeinek országos fedezése czéljából, Budapesten, hazánk néhány kiváló írója, művésze és művésznője közreműködésével tombolajátékkal összekötött felolvasó estély fog tartatni. Felkérjük azért a magyar és erdélyországi lelkes honleányokat, hogy a tombolához bármilyen csekély tárggyal, esetleg kézimunkával hozzájárulni és azokat még 1895. év május hó 1-ig (Budapest, magyar-utca 28. l. am. 3. szám) Szentmiklósy Latinák Ilona urnő czímére leküldeni szíveskedjenek. Egyidejűleg megújítjuk kérelmünket, hogy azok a hölgyek, a kik »Kossuth Emlék Album« számára arczképeiket beküldeni akarják, hogy azt 3 példányban makkart 18 centiméter magas, 11 centiméter széles alakban rövid emléksorok kíséretében, f. év május 15-ig beküldeni szíveskedjenek Tájékoztatóul tudatjuk, hogy a két Album a Kossuth fiuknak — a harmadik pedig maradó emlékül a nemzeti muzeumnak fog átadatni, azon megjegyzéssel, hogy ezen utóbbi az átadást megelőzőleg Budapesten — míg a Kossuth testvéreké ugyanezen idő alatt az arczképekkel és emléksorokkal együtt, Magyarország és Erdély nagyobb városaiban közszemlére fognak kitétetni. Budapest, 1895. márczius havában. Honleányi üdvözléssel a Kossuth emlék album országos hölgy bizottsága.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a Lukács család tulajdonát képező összes meglevő gazdasági gépek és egyéb felszerelések, folyó évi márczius hó 31-én Kövecsesen a Nehrer László ur gazdasági udvarában, magán árverésen, készpénz fizetés mellett, el fognak adatni.

Lukács Géza.

Hirdetmény.

A kokovai gróf Forgách-féle uradalomban egy négy üléses

fedeles landauer

és több nyitott kocsijutányos áron eladó. Értekezhetni az uradalmi intézőségénél a kastélyban.

Párisi Divat

legszebb magyar divatlap.

Gyönyörű fénynyomatu színes képek, szabásrajzok, kézimunkák, illusztrált regények, sat.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Párisi Divat”			Párisi Divat a Pesti Hirlappal együtt				
Egy évre	—	—	8 frt.	Egy évre	—	—	18 frt — kr.
Fél évre	—	—	4 frt.	Fél évre	—	—	9 frt — kr.
Negyedévre	—	—	2 frt.	Negyed évre	—	—	4 frt 50 kr.

Mutatványszámokat kívánatra küld

a „Pesti Hirlap” és „Párisi Divat” kiadóhiv.

Budapest, V., váczi-körut 78. szám.

F ü r d ő.

Alfírott tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, hogy a tulajdonomat képező fürdőben — míg a hideg időjárás tart — minden **csütörtök, péntek, szombat és vasárnap** fűtött szobában. egész napon át fürödni lehet; az idő enyhültével pedig majd naponkint.

Rimaszombat, 1895. márczius 24.

Kondek József.

6775.—894. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a tisztolcsi kölcsön-segélyszövetkezet végrehajtónak Pavlove Mihály és társa végrehajtást szenvedett elleni 50 frt tőke s járulékaik iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Hacsava községben fekvő s a hacsavai 63. sz. tjkvben foglalt A. 1—11. sorszám a ingatlanból végrehajtást szenvedő Petrik Mihály 1/6-od részére 70 frt becsértékben, a hacsavai 65. sz. tjkvben A. 1. sorsz. alatti ingatlanból a végrehajtást szenvedő Pavlove Mihályt felerészben és Pavlove Pál tulajdonos társát másik fele részben illető 1. hrszám egész ház és belsőre 160 frt becsértékben, a fenti sz. tjkvben foglalt A. 2—18. sorszám alatt felvett külsőségi ingatlanból a végrehajtást szenvedő Pavlove Mihályt fele részben illető jutalékára 350 frt becsértékben, a hacsavai 57. sz. tjkvi legelő-illetőségnek a B. 79. alatti Petrik Mihály 13/8420-ad rész birtok illetőségére 6 frt becsértékben, B. 86. sz. alatti Pavlove Mihály 90/8420-ad rész illetőségére 36 frt becsértékben, a hacsavai 60. sz. tjkvi erdőből Petrik Mihály 13/12480-ad rész illetőségére 2 frt becsértékben és a B. 100 sz. alatti Pavlove Mihály 90/12480-ad rész illetőségére 12 frt becsértékben 1895. évi május hó 3-ik napjának délelőtt 10 óráját Hacsava község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becslésén alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kiküldési ár 10%-át, azaz 7 frt, 16 frt. 35 fit 90 kr, 60 kr, 3 frt 60 kr, 20 kr, 1 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rend. 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt a bírói kiküldött kezéhez átszolgáltatni.

Kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. december 24.

Vozáry, kir. tvszki bír.

XXXXXXXX Meglepő olcsó árak! XXXXXXXX

LÖFKOVICS LIPÓT
ARUHÁZA
RIMASZOMBATBAN.

Tavaszi idényre!

Legujabb gallérok, pelerinek, plüsch és bársony gallérok remek, szép kivitelben legujabb színekben, ugyszintén tavaszi kabátok, cepek, egész kosztümök, már meglepő nagy választékban érkeztek raktáramba.

Ugyszinte

női tavaszi kalapok

női bluzok, házi pongyola ruhák. Leány és gyermek ruhák és felöltők.

Meglepő nagy választékban

női-, férfi- és gyermek-czipők.

Női férfi és gyermek jehérműek, gallérok és kézellők.

Remek kivitelű nyakkendők.

Midőn mindezeket tudomására hozom, kérem raktáram megtekintését tisztelettel

Löfkovies Lipót.

Női- és leány gallérok 1 frt 90 kr.	Kedvező alkalom!	Női- és leány pelerinek 1 frt 90 kr.
--	-------------------------	---

XXXXXXXX Bámulatos olcsó árak! XXXXXXXX

BUDAPESTI ÉS BÉCSI

bevásárlási utamból csak a napokban érkeztem vissza; magammal hozva számos ujdonságot, különös választék: confekció, női kabát, gallérok, cepekben, női kalapok, rukakelmék, valódi angol és francia genreben és divatujdonságot hölgyek és urak részére. Leány és fiúcskáknak nagy választék kalapok és ruháskékben.

Páratlanul álló nagy czipő raktáramat, valamint divatruházamat tisztelettel ajánlom a n. é. közönségnek.

Egyidejűleg tudatom, hogy régi üzletemben (piacztér, Szontagh-ház) mindenféle rőfös áru, különösen női ruhakelmék és vászon kiváló nagy választékban és a legdivatosab mintázatokban kapható.

Rimaszombat, 1895. márczius 16.

Kiváló tisztelettel

Reisz József.